

— Не искамъ — Стефанчо да плаче: трѣбва да му сторѣхъ нѣщо много добро, най-добро! — говорѣше си Георги. Той влѣзе въ кѣщи, намѣри книжката си, разви ѿ, погледнѣ чудното прѣстенче и извика радостно: „сега ще направѣ!“ Слѣдъ туй Георги взе плавеса въ дѣсната си рѣка, бързо залича написаното за „конче“ и вмѣсто него написа по-доброто желание: „нека бѣде майка на Стефанча!“.

Гатанка.

Прострѣла се дълга Мара;
Захванѣла долу горѣ:
Главата ѿ дорѣ на Рила,
Краката ѿ въ Бѣло-море.

Котаракъ и двѣ мишки.

Покрай една житница играели си двѣ мишки. Едната стара, другата по-млада. Забѣлѣзалъ ги отъ нѣкъдѣ единъ котаракъ, облѣченъ съ кожухъ и държащъ въ рѣцѣ цилиндръ. Той ги нападналъ дебнишкомъ. По-младата мишка толкозъ много се уплашила, щото паднала на колѣнѣ прѣдъ Котарака и наченѣла да го моли